

[Bækgaard.]

muner har en ikke ubetydelig Udgift til Forsørgelse og Ophold paa Anstalter og lignende, Udgifter, som Kommunalbestyrelserne som Regel ingen Indflydelse har paa, og som for mange Kommuner kan være tyngende, idet de falder forskelligt paa de forskellige Kommuner. Naar, som jeg siger, Kommunalbestyrelserne som Regel ikke har Indflydelse paa disse Udgifters Størrelse, er dette begrundet i, at Størrelsen af de Beløb, der skal udredes, er fastsat enten i Henhold til Lov eller i Henhold til Regulativbestemmelser for den paagældende Anstalt.

Naar det er saaledes, mener vi, at man uden Betænkelighed — og uden at gaa den Regel for nær, at med Bestemmelsesret følger ogsaa økonomisk Ansvar — kan lade Staten overtage disse Udgifter og derved i nogen Grad lette Kommunerne, som har store Forpligtelser til sociale og forsørgelsesmæssige Opgaver. Mine Medforslagsstillere og jeg tillader os altsaa at foreslaa, at de nævnte Udgifter overtages fuldt ud af Staten, der i Forvejen har den største Part. Vi gør det, fordi vi mener, at Fordelingen af disse Byrder derved bliver bedre og retfærdigere, fordi Kommunerne er spændt haardt for i økonomisk Henseende, og fordi vi tror, at Staten bedre kan taale denne Belastning.

Vi foreslaar det som en varig Ordning, ikke som en midlertidig Bestemmelse, der kun tager Sigte paa de øjeblikkelige økonomiske vanskelige Forhold. Vi fremsætter ogsaa Forslaget i Tillid til, at det vil vinde Forstaaelse og Tilslutning fra andre Sider. Tanken er jo nemlig ikke ny, den er kendt fra kyndig og autoritativ Side, og selv om den tidligere er drøftet og fremsat i Forbindelse med en gennemgaaende Reform af vor Sociallovgivning, kan der intet være til Hinder for, at dette lille Forslag gennemføres isoleret.

De Udgiftsbeløb, som Staten overtager for Kommunerne ved Forslagets Gennemførelse, udgør ca. 7 Mill. Kr., og efter mit Kendskab til Statsbudgettets Stilling vil Staten kunne bære denne Udgift, uden at Balancen bliver negativ. Jeg tror ogsaa, det vil betyde en kærkommen Lettelse for Kommunebudgetterne.

Jeg anbefaler paa egne og Medforslagsstilleres Vegne Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.

Valgt blev: *Ludvig Christensen, Johs. Clausen, A. P. Hansen, Johs. Hansen, Hauch, Johannes Jensen, Jensen (Aale), Jensen-Stevns, N. K. Kristensen, Lange, Lewinsky, Rasmussen (Flemløse), Schovelin, C. F. Sørensen og Veistrup.*

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1044).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 343) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 74 af 31. Marts 1926 om Fiskerilaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1040).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.